

מ"ת 6819/11/17 - מדינת ישראל נגד עמית פוגל, יעקב שמעון, יוסי בן דהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 6819-11-17 מדינת ישראל נ' פוגל (עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. עמית פוגל 2. יעקב שמעון 3. יוסי בן דהן

החלטה בעניינו של המשיב 3

לפני בקשה למעצרו של המשיב 3 עד תום ההליכים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן - "חוק המעצרים").

כתב האישום

ביום 3.11.17 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס למשיבים 1 ו-2 עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירה של ניסיון לרצח ולמשיב 3 מייחס עבירה של סיוע לניסיון לרצח ועבירה של נשיאת נשק בלא רשות על פי דין.

על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למבקשת ועד סמוך לשנת 2008, חברו המשיב 1, ב.ב., דניאל סמארה ז"ל (להלן - "סייהו"), עדן בסון ואחרים, לביצוע עבירות פליליות שונות בעיר ראשון לציון, חלקן באופן משותף לכל בני החבורה וחלקן על ידי מי מהם (להלן - "חבורת ראשל"צ"). סמוך לשנת 2008, על רקע כססוכים ומחלוקות פנימיות, התפצלה חבורת ראשל"צ לשתי קבוצות: "חבורת ראשל"צ מערב", אשר בין אנשיה נמנו: המשיב 1, ב.ב., סייהו ובהמשך הצטרפו אליהם: א.א., שמוליק דוד ז"ל (להלן - "שמוליק"), ג'ורדן אזולאי ז"ל (להלן - "ג'ורדן"), בר כהן ז"ל, שרון מזרחי ז"ל המכונה "במבה" ואחרים (להלן - "חבורת ראשל"צ מערב"), ו"חבורת ראשל"צ מזרח" אשר בין אנשיה נמנו: עדן בסון, יניב בן שושן ואחרים (להלן - "חבורת ראשל"צ מזרח").

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היו: המשיב 2, נואל אברג'יל, חי אברג'יל, צ'יקו בית עדה (להלן- "צ'יקו") ואחרים מזוהים עם פעילות עבריינית המשויכת לחבורה שבראשה עמד יצחק אברג'יל (להלן- "חבורת אברג'יל"). אביאל וואהל (להלן- "וואהל"), שי מוסלי, אלי מוסלי, דודו וענונו ואחרים, מזוהים היו על ידי חבורת אברג'יל כבני חבורת מוסלי (להלן- "חבורת מוסלי"). בין חבורת אברג'יל לבין חבורת מוסלי התגלע סכסוך במסגרתו, בין השאר, נחשדו אנשים המקורבים לחבורת אברג'יל כמי שעברו לשתף פעולה עם חבורת מוסלי. כך, עלה חשדם של בני חבורת אברג'יל ושל א.א כי חבורת מוסלי אחראית לרצח של יוסי קסטרו (להלן- "קסטרו") ביום 20.9.12.

לאחר הפיצול בחבורת ראשל"צ ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, קיימו חלק מבני חבורת ראשל"צ מערב, לרבות א.א, קשרים עברייניים עם בני חבורת אברג'יל. הקשרים בין החבורות התבטאו בכך שחברים משתי החבורות סייעו אלה לאלה בביצוע עבירות פליליות, בין היתר כמפורט בכתב האישום, מתוך שיתוף וזהות אינטרסים, למשל נגד מי שנחשד על ידם כפוגע באינטרסים של אחת החבורות, מי שנחשד על ידם כמסייע לחבורות עברייניות אחרות, ובהן חבורת מוסלי וכיו"ב. בנוסף, חלקו בני החבורות אברג'יל וראשל"צ מערב ובהם המשיבים, אלה עם אלה, את כלי הנשק שהיו ברשותם.

על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שררו בין המשיבים 2 ו-3 יחסי חבורות, במסגרתם שימש המשיב 3 בין היתר כנהגו של המשיב 2 וכן ביצע עבורו שליחויות מסוגים שונים.

בעקבות הסכסוך, המפורט לעיל, ומיד לאחר רצח קסטרו ביום 20.9.12, גמלה בליבם של: א.א, משיב 2 (המכונה- "אכא"), צ'יקו ואחרים, החלטה לגרום למותם של אנשים המזוהים לשיטתם עם חבורת מוסלי (להלן- "הקשר").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, החלו א.א. והמשיב 2 לעקוב אחר בני חבורת מוסלי, במטרה להתחקות אחר תנועותיהם ולאחר מיקום בו יוכלו להוציא את תכניתם העבריינית לפועל.

במועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 30.9.12, קיבלו א.א. והמשיב 2 מידע כי אלי מוסלי, שי מוסלי ודודו וענונו נוהגים להגיע בקביעות למרכז המסחרי בשכונת אזורי חן בתל אביב. לאור זאת, ובמסגרת הקשר, נסעו א.א, המשיב 2 וצ'יקו למרכז המסחרי ברכב מסוג מזדה, נושא לוחית זיהוי 91-833-64 (להלן- "הרכב"), הנהוג על ידי ג'קי סמדיה, שם ביצעו א.א והמשיב 2 תצפית על המקום ותכננו דרכי פעולה אפשריות לביצוע התכנית העבריינית. בעודם במקום, ולאחר שהבחינו בניידת משטרה, הורו א.א והמשיב 2 לג'קי סמדיה להימלט מהמקום. ניידת המשטרה דלקה אחר הרכב עד שעצרה אותו בשעה 00:40 ברחוב צבי פרופס, עיכבה אותם לבדיקה ושחררה אותם מיד לאחר מכן. בשל כך החליטו הקושרים לזנוח הוצאת התכנית העבריינית לפועל והמשיכו בתכנון תכנית חלופית.

בהמשך, במועד שאינו ידוע, עובר ליום 25.11.12, נודע לא.א ולמשיב 2 כי אלי מוסלי, שי מוסלי, ווואהל שוהים ברומניה וצפויים לחזור לארץ ביום 26.11.12. לפיכך תכננו השניים לרצוח אותם בדרכם משדה התעופה לביתם. על פי תכנית הקשר, אליה צירפו א.א והמשיב 2 את צ'יקו ושני האחרים (להלן- "האחרים", וביחד- "הקושרים"), ומתוך הנחה כי השלושה ייסעו לביתם משדה התעופה, ימתינו להם הקושרים בנתיב נסיעתם ויירו בהם בכוונה לגרום למותם (להלן- "התכנית").

"תכנית הרצח". על פי תכנית הרצח, יתחלקו א.א., המשיב 2 והאחרים לשני צוותים, צוות אחד של א.א. והמשיב 2 וצוות שני של שני האחרים, כאשר כל צוות יהיה רכוב על גבי אופנוע גנוב או רכב גנוב ויהיה חמוש בכלי נשק. כמו כן, ובמסגרת הקשר, סוכם כי צ'יקו יספק לצוותים טלפונים מבצעיים אשר ישמשו אותם בעת פעילות זו בלבד, וכן ידאגו להציב תצפיתן בשדה התעופה שישלח בהודעת טקסט לטלפונים המבצעיים שבידי הקושרים את מספרי כלי הרכב אליהם ייכנסו אלי מוסלי, שי מוסלי ווואהל בדרכם משדה התעופה. עוד סוכם כי הצוות של א.א. והמשיב 2 ימתין לאלו מוסלי בדרך קק"ל בתל אביב, שם יירו בו בכוונה להביא למותו והצוות של האחרים ימתין לשי מוסלי ולוואהל בדרך השלום בתל אביב, שם יירו בהם בכוונה להביא למותם.

מספר ימים עובר ליום 25.11.12, במסגרת היחסים המתוארים לעיל, הורה המשיב 2 למשיב 3 להשיג עבורו אקדחים והאחרון עשה כן. בנוסף ולבקשת המשיב 2, ביום 23.11.12, יומיים לפני ניסיון הרצח, העביר המשיב 3 את האקדחים למקום מסתור בבת ים הנמצא ברחוב קרן היסוד והראה לא.א. ולמשיב 2 את מקום המסתור ואת האקדחים. המשיב 3 עשה כן במטרה לסייע לאכא בביצוע תכנית הרצח.

ביום 25.11.12 בשעה 11:30 או בסמוך לכך, שוחחו א.א. וצ'יקו בטלפון וקבעו להיפגש בנתב"ג לצורך מסירת הטלפונים המבצעיים. בהמשך, בשעה 13:00 או בסמוך לכך, נפגשו א.א. וצ'יקו בנתב"ג, שם מסר צ'יקו לא.א. את הטלפונים המבצעיים, בין היתר, טלפון שמספרו 052-4745378.

בשעה 14:00 או בסמוך לכך, בהתאם לתיאום מראש, נפגשו א.א. והמשיבים בבית המשפט המחוזי בלוד. בהמשך, בשעה 15:30 או בסמוך לכך, נסעו א.א., המשיב 2 והמשיב 3 יחד לבת ים ובהמשך נפגשו א.א. והמשיב 2 עם האחרים למטרת המשך ההתארגנות להוצאת תכנית הרצח לפועל.

בערב יום 25.11.12 בנסיבות שאינן ידועות, חזרו בהם האחרים מהסכמתם לבצע את תכנית הרצח. נוכח זאת, פנו א.א. והמשיב 2 לשמוליק דוד ז"ל (להלן - "שמוליק") ולמשיב 1, צירפו אותם לקשר, הציעו להם להשתתף בתכנית הרצח והשניים הסכימו. לצורך הכנתם לביצוע תכנית הרצח נפגשו א.א., שמוליק והמשיב 1 בשעות הערב בתחנת דלק בשדרות בן צבי בתל אביב, שם תודרכו על ידי א.א. באשר לתפקידם, קיבלו מא.א. טלפון מבצעי וכן סוכם כי שמוליק והמשיב 1 יביאו אקדחים ממקום מסתור משותף הנמצא ברחוב האודם במודיעין.

משסוכמה התכנית באופן סופי, פנו המשיבים וא.א. להוציאה אל הפועל. לשם כך, בשעה 20:30 או בסמוך לכך, נסעו שמוליק והמשיב 1 למודיעין, הביאו את כלי הנשק וחזרו לבת ים לנקודת המפגש שסוכמה מראש עם א.א. והמשיב 2.

בשעה 21:30 או בסמוך לכך, הסיע המשיב 3 את א.א. והמשיב 2 לטיילת בבת ים, כשהם מצוידים בתיקים ובתוכם בגדים להחלפה, שם מסרו א.א. והמשיב 2 למשיב 3 את הטלפונים הניידים האישיים שלהם והורו למשיב 3 להסתובב איתם במטרה להסוות את מקום הימצאותם באותה העת, והוא עשה כן בידעו כי הוא מסייע להם בביצוע עבירה. בשעה 22:00 או בסמוך לכך, בהתאם לתיאום מראש, נפגשו א.א., המשיב 1, המשיב 2 ושמוליק בשכונת עמידר בבת ים, משם הלכו לביתו של אחר, שם לבשו מספר שכבות לבוש, שכפ"צים, כפפות והצטיידו בקסדות חדשות. בשלב זה סוכם כי א.א.

והמשיב 2 ייסעו להביא את כלי הנשק ממקום המסתור בבת ים ואילו שמוליק והמשיב 1 ימתינו לשובם בנקודת מפגש, אשר ממנה ימשיכו יחד לביצוע הפעילות עם קבלת המידע בדבר נחיתת השלושה בארץ.

בהתאם לאמור, נסעו א.א. והמשיב 2 על גבי אופנוע גנוב מסוג T MAX, אשר מספר שילדתו טושטשה ואשר נשא לוחית זיהוי מזויפת שמספרה נחזה להיות 14-900-65, להביא את האקדחים שהוסלקו ביום 23.11.12 במקום המסתור על ידי המשיב 3, ואשר בהם תכננו לעשות שימוש למטרת ביצוע הרצח. בנוסף החזיקו א.א. והמשיב 2 בתא האחסון שמתחת למושב האופנוע בקבוק ובו חומר דליק. בהמשך, לקחו א.א. והמשיב 2 ממקום המסתור שני אקדחים גנובים, אחד מסוג קולט מספר FA40171 ומחסנית ובה 4 כדורים, והשני מסוג סמית אנד ווסון מספר ZY 2689 ומחסנית ובה 14 כדורים, והמשיכו בדרכם לאסוף כלי נשק נוספים ממקום מסתור נוסף בבת ים. במהלך נסיעתם, בשעה 00:35 נעצרו א.א. והמשיב 2 על ידי המשטרה ובשל כך לא הושלמה תכנית הרצח.

על יסוד מעשיהם המתוארים, נטען כי המשיבים 1 ו-2 קשרו קשר לביצוע פשע וכן ניסו שלא כדין לגרום למותם שלא כדין של שלושה בני אדם, וכי המשיב 3 סייע למשיב 1 לנסות שלא כדין לגרום למותם של שלושה בני אדם וכן נשא נשק שלא כדין.

טיעוני המבקשת

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים. במסגרת בקשתה טענה המבקשת כי יש בידה ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיבים בעבירות המיוחסות לכל אחד מהם, וכי אלה כוללות את עדות עד המדינה א.א. שהיה אחד הקושרים ומי שהיה אמור לבצע את הרצח יחד עם המשיבים 1 ו-2, ואשר מסר עדות מפורטת על תכנית הקשר, על חלקם של המשיבים בקשר ובניסיון לבצע את העבירה; מחקרי תקשורת; שיחות האזנת סתר; דו"ח פעולה מיום 26.11.12; פלט כניסות ויציאות של יעדי החיסול. נטען כי המשיבים 1 ו-3 שמרו על זכות השתיקה, וכי המשיב 2 מסר גרסה קצרה לפיה התלווה לעד המדינה על מנת להעביר את כלי הנשק ממקום מסתור אחד לאחר, אך בהמשך חקירותיו סירב להשיב על שאלות החוקרים.

נטען לקיומן של עילות מעצר לפי סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים משום מסוכנות המשיבים לשלום הציבור ובאשר למשיב 3 נטען כי עברו הפלילי כולל הרשעה בגין עבירות סמים בגינה מרצה הוא עונש מאסר.

בדיון שהתקיים לפני ביום 26.3.18 טענה באת כוח המבקשת לראיות לכאורה והפנתה להודעות עד המדינה א.א. המתארות את המסכת העובדתית שבכתב האישום. כסיוע לעדות עד המדינה הפנתה לנתוני איכון של מכשירי הפלאפון של עד המדינה, המשיבים ומעורבים נוספים במועדים הרלבנטיים לכתב האישום וכן הפנתה לנתוני מחקר תקשורת של עד המדינה והמשיבים התואמים את הפרטים שמסר בעדותו.

באת כוח המבקשת הפנתה להודעות סוכן שוטר שהופעל במסגרת פרשת סמים בגינה מרצה היום המשיב 3 מאסר, מיום 18.2.13 ומיום 20.2.13. לפי הודעות אלה, במהלך נסיעה עם המשיב 3, סיפר המשיב 3 כי היה שותף לתכנון

ניסיון הרצח. כמו כן הפנתה לתמלילי האזנות סתר של שיחות מס' 78542/822 ומס' 65302/12692 וטענה כי המשיב 3 מתועד כדובר בהן וכי תוכן השיחות מסייע לעדותו של עד המדינה בנוגע למסלול של המשיב 3 ושל המעורבים הנוספים במועד הרלבנטי. באת כוח המבקשת הפנתה גם לשיחה 809 מיום 25.11.12 בשעה 23:23 בה מאשר המשיב 3 כי הטלפונים הניידים של המשיב 2 נמצאים ברשותו ובאותו הזמן מאוכן הוא בקניון מלחה בירושלים, כאשר על פי עדות עד המדינה הוא והמשיב 2 מסרו את הטלפונים הניידים שלהם למשיב 3 והורו לו להותירם דלוקים ולעלות איתם לכיוון ירושלים, על מנת להטעות את המשטרה. לצד זאת, הפנתה באת כוח המבקשת לתמלילי שיחות טלפון בין המשיב 2 לבין המשיב 3 מהם עולה כי המשיב 3 שימש כעוזרו האישי של המשיב 2, כנהגו וכעושה דברו, לשיחה מס' 12692 מיום 26.11.12 בשעה 12:00 בה מאשר המשיב 3 כי מכשירי הטלפון של המשיב 2 נמצאים אצלו ולהודעה מיום 21.6.16 החל משורה 104.

באת כוח המבקשת טענה כי על פי עדות עד המדינה, המשיב 3 סיפק לו ולמשיב 2 שני אקדחים לצורך ביצוע הרצח וליווה את המשיב 2 במהלך כל היום, והובילם למקום בו לקחו את האופנוע, ולאחר מכן הוביל אותם לטיילת שם מסרו לו השניים את הטלפונים הניידים והורו לו לנסוע לירושלים על מנת להסוות את מקום הימצאותם. נטען כי עד המדינה מסר אמנם בעדותו כי לא אמר למשיב 3 לאן פניהם מועדות אולם מתוך הנסיבות והעובדה כי המשיב 3 ליווה את עד המדינה ואת המשיב 2 במשך כל היום, ברור היה שהמשיב 3 ידע שהם בדרך למשימת רצח. כמו כן נטען כי מהודעת הסוכן עולה כי המשיב 3 היה מודע באופן מלא לפעולת הרצח.

טיעוני בא כוח המשיב 3

בא כוח המשיב 3 טען כי באשר לעבירה של ניסיון לרצח, אין בעדות עד המדינה ללמד על מודעותו של המשיב 3 לכך שסייע לביצוע העבירה, ובאשר לעבירה של נשיאת נשק שלא כדין טען כי עדות עד המדינה כללית מאוד ואינה ממוקדת עד כדי לבסס עבירה. בתוך כך טען כי הודעת הסוכן בדבר דברים שמסר המשיב 3 בעת מעצרו מהווה השלמה של דברים שאמר המשיב 3 ואשר לא נשמעו בהקלטה, ולפיה המשיב 3 סיפר כי פגש בעד המדינה ובמשיב 2 כחצי שעה לפני מעצרו וכי אילו היו מקשיבים לו לא היו נעצרים, אולם ללא שאמר כי השניים היו בדרך לחיסול.

בא כוח המשיב 3 הפנה להודעתו של עד המדינה מיום 21.6.16 וטען כי בעדות זו עד המדינה לא מפליל את המשיב 3 בסיוע לניסיון רצח וכי עדותו היא מפי השמועה היות ושמע את הדברים מהמשיב 2. כמו כן טען כי בנוגע לנשיאת הנשק עדות עד המדינה כללית לפי שמספר על דברים שהוחלפו בין המשיב 2 לבין המשיב 3.

לטענת בא כוח המשיב 3 אין ראיות על כך שהמשיב 3 ידע על מטרת המהלכים והיה שותף להם. בעניין זה הפנה להודעת עד המדינה מיום 12.7.16 בה סיפר על המפגש עם המשיב 2 ואחרים לפני רצח מי שכונה "במבה" ומסר כי המשיב 3 לא ידע על העדכון שנמסר באותו מפגש ועל תכנון אותו רצח, וכן הפנה לצילומי מצלמות האבטחה בהם נצפה המשיב 3 יושב בשולחן נפרד לשולחן בו ישבו עד המדינה והמשיב 2. על כן טען כי הנוכחות של המשיב 3 עם המשיב 2 אינה מלמדת כי היה בסוד העניינים.

באשר לעילת מעצר, נטען כי המשיב 3 נעדר עבר פלילי, כי הרשעתו היחידה הינה בגין אירועים מאוחרים לאירועי כתב

האישום וכי מסוכנותו מופחתת נוכח אישומו בעבירה נגזרת ברף נמוך. בתוך כך טען כי המשיב 3 לא היה חלק מהחוליה המבצעת, כי הסיוע המיוחס לו הוא לעבירת ניסיון שאף היא ברף נמוך וכי חלף זמן ניכר אף בשל הליכי ההסגרה של המשיב 2. כמו כן טען כי החשש לשיבוש הליכי משפט כאשר מדובר בתיק המבוסס ברובו על עדות עד מדינה וסוכן משטרתי הוא נמוך.

דיון והכרעה

על פי הוראות סעיף 21 לחוק המעצרים החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המתנהלים נגדו טעונה בחינה תלת - שלבית:

ראשית, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה הנטענת. במסגרת זו על בית המשפט לבחון האם בידי המבקשת מצויות ראיות, אשר מבססות סיכוי סביר להרשעה, תוך שבית המשפט איננו נדרש למשקלן של הראיות, או למהימנותם של עדים, היות ושאלות אלה מסורות להכרעת בית המשפט בהליך העיקרי;

שנית, יש לבחון האם, בנסיבות העניין, קמה עילת מעצר;

שלישית, וככל שהתשובה לשני התנאים הראשונים היא בחיוב - על בית המשפט לבחון האם קיימת אפשרות להגשים את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

כתב האישום מתבסס, כאמור, על הודעות מפורטות שמסר עד המדינה א.א, ועל ראיות מסייעות בדמות נתוני איכון ותקשורת ותמלילי שיחות האזנות סתר.

למשיב 3 מיוחסות שתי עבירות. באשר לעבירה של סיוע לניסיון הרצח טוען בא כוחו, כמפורט לעיל, כי אין ראיות המבססות את מודעותו של המשיב 3 לכך כי הוא מסייע לתכנית חיסול. באשר לעבירה של נשיאת נשק נטען כי הראיות הקיימות כלליות.

אקדים ואומר כי לאחר שעיינתי עיין היטב בחומר הראיות הרלבנטי לתיק זה, ובטענות הצדדים, מצאתי כי יש לדחות טענות בא כוח המשיב 3. בעניין אעיר את אשר ידוע, והעולה תדיר בדיונים שעניינם בראיות לכאורה שבהליך המעצר עד תום ההליכים. בית המשפט שומע הטענות שמעלה כל צד בקשב רב. אלא שהתמונה הראייתית לכאורה מתגלית מניה וביה למקרא ועיון בחומר הראיות. במקרה זה הדבר בא לידי ביטוי באופן מיוחד. שכן מקרא חומר הראיות בבחינת פסיפס ראייתי, להבדיל מבחינה בשיטת ה"סלאמי", דהיינו לא בחינה של פרט ראייתי מסוים בנפרד מפרט אחר, אלא בחינת התמונה הראייתית השלמה והכוללת, רק זו יש בה כדי לגלות את חלקו של משיב 3 במסכת העובדות הנטענות בכתב האישום. הנטייה לבחון בנפרד פרט עובדתי או ראייתי בנפרד מהמכלול יש בה כדי להביא לעיתים, כמו במקרה

זה, לתמונה ראייתית מעוותת.

מן הכלל אל הפרט. מצאתי לסקור תחילה את הראיות הרלבנטיות לגזרת המחלוקת, ולה בלבד, בראי המכלול הראייתי אקדים ואומר את הידוע בפרשות אלה, בהן כתבי אישום שונים הוגשו על בסיס עדויות עדי מדינה. הבסיס הראייתי העיקרי, המהותי והמשמעותי, הוא עדות עד המדינה א.א, אשר היה שותף לעבירות, נטל חלק פעיל ומשמעותי בביצוען ועדותו היא בבחינת עמוד התווך הראייתי.

בהודעת עד המדינה מיום 29.5.16 בעמוד 10, מתאר עד המדינה א.א את המעקב אחר מוסלי ווענונו במרכז המסחרי באזורי חן בתל אביב אשר בסופו עוכבו על ידי המשטרה.

בהודעתו מיום 21.6.16 כשנשאל האם מכיר את המשיב 3 השיב בחיוב ומסר כי היכרותם נעשתה דרך יוסי קסטרו והמשיב 2 וכי לפני הירצחו של קסטרו, היה המשיב 3 משמש נהג של עד המדינה ושל המשיב 2. כמו כן מסר כי המשיב 3 היה עושה דברים עבור המשיב 2 "בין אם זה קניות בסופר או להעביר נשק ממקום למקום", וכי היה גם ממלא את מקומם בעסק של איסוף בקבוקים. לדברי עד המדינה הקשר שלו עם המשיב 3 היה "חפיף" וכי המשיב 3 היה ילד באותה תקופה. העד מסר כי ביום הירצחו של קסטרו היו הוא והמשיבים 2 ו-3 בירושלים והמשיב 3 נהג עבורם, וכי המשיב 3 הוא שהראה להם היכן הסתיר קסטרו שני אקדחים בביתו. העד מספר כי הוא והמשיב 2 חשו סכנה מוחשית ומידית לחייהם ורצון לנקום. בהמשך מתאר העד את המחשבות, המהלכים והפעולות שנעשו במטרה לגבש תכנית חיסול ואת התכניות השונות שנבחנו. לטענתו, המשיב 3 סייע בידם "להיעלם לסמויה" (הכוונה מן הסתם ליחידת המשטרה הסמויה - (א.ה) וכי: "הוא לא היה שותף בתכניות ככל הידוע [לי] לפרטי פרטים". לדבריו המשיב 3 "היה מבין שמהו עומד לקרות" אך "לא היה נכנס לרזולוציות" עמו, וכי היה "מסייע לנו לשנע אופנועים גנובים, וכשהחלה ההתארגנות לקראת תכנית החיסול ביקשו הם, מהמשיב 3 שיעביר להם שני אקדחים שנתפסו על ידי המשטרה, במעצר שלו ושל המשיב 2. עד המדינה מספר כי: "אכא בדיעתי שלח את יוסי בן דהן להביא את 2 האקדחים. אחד האקדחים השארנו ליוסי כי הוא פחד ורצה שיהיה לו אקדח. את שני האקדחים יוסי בן דהן הוציא מזולה שהייתה מוכרת לו ואחד מהם זה אותו אקדח שנלקח מהזולה של יוסי קסטרו. הוא העביר לנו את האקדחים כמה ימים קודם לכן, קבענו במקום שהם היו מוסתרים, הוא הראה לנו איפה היו מוסתרים בבת ים". העד מסר כי הם בנו תכנית לחיסול שי ואלי מוסלי ווואהל באמצעות האקדחים על פי הערכה שהם יחזרו יחד מחו"ל. לדבריו, המשיב 2 ביקש מאחד מחבריו בטיבה רכב גנוב והמשיב 3 היה זה שהביא את הרכב מספר ימים קודם לכן. העד מספר על תדרון הצוות הנוסף ומוסר כי חבר למשיב 2 לצורך התארגנות וכי ביקשו מהמשיב 3 שיריד אותם בטיילת בת ים ליד האופנוע, שם החליפו בגדים והצטיידו בכפפות ובכובעי גרב, והותירו בידי המשיב 3 את מכשירי הטלפון הנייד שלהם ואמרו לו להסתובב איתם סתם כדי שיחידת המשטרה הסמויה שעוקבת אחר הטלפונים לא תדע את מיקומם. העד מסר כי הוא חושב שהמשיב 3 נסע עם הטלפונים לירושלים וכי הטלפונים לא היו כבויים כדי שלא להעלות את רמת החשד. העד הוסיף "אני על יוסי (משיב 3 - א.ה) לא סמכתי, אני לא הייתי שותף כשאכא היה מעביר לו הנחיות, אני חשבתי שהוא צעיר מידי וחלש מידי. אם אכא הסביר לו למה עליו לנסוע עם הפלאפונים אני לא יודע. צריך להיות טיפש כדי לא להבין למה לקח איתו את הפלאפונים". העד מסר עוד כי המשיב 3 קשור לאירוע נוסף של ניסיון רצח במבה כשביקש מאכא שיבוא לקחת אותו לביתו של קסטרו משם תכננו לצאת לרצוח את במבה ואכא שלח את המשיב 3 להסיעו. העד מסר כי המשיב 3 לא ידע באותו מקרה למה הוא מסייעו.

בהודעתו מיום 12.7.16 מסר עד המדינה א.א כי שמע מהמשיב 2 שהמשיב 3 הביא את אחד האקדחים מאבי רוחן.

בהודעתו מיום 1.8.16 מסר העד כי המשיב 3 היה מביא את כרטיסי הסיים בהם עשו שימוש במכשירי הטלפון וכי בערב יום 20.9.12 בו נרצח קסטרו ישבו הוא, המשיב 2, המשיב 3, משה בסון ונואל אברג'יל בביתו של קסטרו ותכננו את הרצח של שוקרון ובסה.

בהודעתו מיום 9.8.16 מסר העד כי המשיב 3 הביא את האקדח כשבועיים לפני שהוא והמשיב 2 נתפסו עם האקדחים וכי המשיב 3 הסתיר את האקדחים בבת ים יומיים לפני כן לאחר שתודרך על כך על ידי המשיב 2. לדבריו פגשו הוא והמשיב 2 את המשיב 3 בשעת לילה והוא הצביע להם על מיקום האקדחים ברחוב אנה פרנק בבת ים.

וככל שיש לאתר ראיות סיוע לעדותו של עד המדינה הרי שאלה נמצאו למכביר, בין היתר, בתמלילי האזנת סתר לשיחות אלה:

בשיחה 78542/732 מיום 25.11.12 בשעה 15:13 מתועד המשיב 2 מחייג באמצעות מנוי טלפון המסתיים בספרות 828 אל המשיב 3 ושואל אותו "איפה שמת ת'זה?".

בשיחה 78542/804 מיום 25.11.12 בשעה 22:00 מתועד עד המדינה א.א דובר בשיחת טלפון שחויגה אל למכשיר טלפון השייך למשיב 2 ואומר לבן שיחו כי "הוא" נמצא לידו וכי הם עסוקים.

בשיחה 78542/805 מיום 25.11.12 בשעה 22:11 מתועד המשיב 3 עונה לשיחת טלפון שחויגה למכשיר הטלפון השייך למשיב 2 ואומר לבן שיחו כי המשיב 2 לא נמצא לידו כרגע וכי הוא מדבר עם אחר בצד.

בשיחה 78542/809 מיום 25.11.12 בשעה 23:23 מתועד המשיב 3 עונה לשיחת טלפון שחויגה למכשיר הטלפון השייך למשיב 2 ואומר לבן שיחו כי המשיב 2 לא נמצא עמו ולא עם הטלפון.

בשיחה 65302/12692 מיום 26.11.12 בשעה 12:03 מתועד המשיב 3 עונה לשיחה למכשיר טלפון המשויך למשיב 2 ואומר לבן שיחו כי המשיב 2 עצור וכי מכשירי הטלפון של המשיב 2 נמצאים אצלו והוא מחזיק בארבעה מכשירים.

בשיחה 78542/822 מיום 26.11.12 בשעה 13:22 מחייג המשיב 3 ממנוי טלפון המסתיים בספרות 828, והמשויך למשיב 2 אל אדם בשם מיכאל. בשיחה מוסר המשיב 3 לבן שיחו כי המשיב 2 לא נמצא עם הטלפונים.

בהודעה שנגבתה מהסוכן המכונה נ.פ 755527/12 ביום 18.2.13 עולה כי המשיב 3 ציין את מעצרו של עד המדינה ושל המשיב 2 בפני הסוכן, ובהמשך היה הסוכן עד לכך שהמשיב 3 אמר לשמעון שהוא פגש את המשיב 2 חצי שעה

לפני שהם יצאו עם האופנוע והוא עלה לירושלים.

בהודעת אותו סוכן מיום 20.2.13 עולה כי בדרכם חזרה שוחח שמעון עם המשיב 3 על עד המדינה ועל המשיב 2 והמשיב 3 אמר שהוא לקח מהמשיב 2 את הטלפונים ועלה לירושלים, וכי היו לו ויכוחים עם המשיב 2 ועם עד המדינה "על דרך הפעולה של תכנון הרצח" ביום שנעצרו, כי פעם אחת השניים כמעט הרביצו לו משום שהתנגד לתכנון שלהם וכי הוא כבר שנתיים מתכנן איך לבצע זאת וכי "כולם נהיו פרופסורים אבל תראה איך הם נתפסים".

מתוך שאני בוחן את עדות עד המדינה והראיות הנוספות, כמו גם עדות הסוכן, אני מגיע למסקנה כי יש בתשתית ראיתית זו לבסס לכאורה הן את היסוד העובדתי והן את היסוד הנפשי לביצוע העבירה של סיוע לניסיון לרצח ולביצוע העבירה של נשיאת נשק שלא כדין.

אין חולק, למעשה, בדבר קיומן של ראיות לכאורה הממקמות את המשיב 3 בגדר מסייע לביצוע העבירה של ניסיון הרצח, אשר עד המדינה א.א. והמשיב 2 הם ממבצעי העיקריים.

על פי עדות עד המדינה, ביצע המשיב 3 פעולות אקטיביות אשר איפשרו את ביצוע העבירה, הקלו עליה ואבטחו אותה. המשיב 3 היה זה שהשיג את האקדחים בהם היו עתידים עד המדינה והמשיב 2 לעשות שימוש באירוע הרצח המתוכנן והסליק אותם במקום מסתור בבת ים, לשם הוביל את עד המדינה ואת המשיב 2. עובר לביצוע העבירה הסיע המשיב 3 את עד המדינה ואת המשיב 2 לטיילת בבת ים כשהם מצוידים, נטל מהם את מכשירי הטלפון הנייד שלהם ונסע לירושלים על מנת להסוות את מקום הימצאותם.

עיקר המחלוקת הוא אפוא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה לביסוס מודעותו של המשיב 3 לכך שבמעשיו סייע הוא לעבירה של ניסיון לרצח.

באשר ליסוד הנפשי הנלווה והנדרש לשותף שהוא מסייע נקבע בע"פ 8573/96 **מרקדו ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.12.97) כדלקמן:

"על דרגת המודעות הנדרשת מן המסייע, נאמר בע"פ 5544/91, 5554, 5555 מויאל ואח' נ' מדינת ישראל [42]: "כדי שיחשב הנותן למסייע, צריכה הנתינה להיות מלווה בכוונה לסייע לאותה עבירה שבוצעה, ולא לעבירה כלשהי ... אם כי, אין על הנותן להיות מודע לעבירה על כל פרטיה, כפי שנעברה על ידי המבצע, ו'רק טבעי הוא שתישאר מידה מסויימת של שיקול דעת אצל המבצע העיקרי... מתחייבת גמישות כלשהי לגבי הסיווג הנורמאטיבי של העבירה... אין ספק שמתחייבת גמישות מסויימת מבחינת מיקום העבירה ועיתויה... בדרך כלל, גמישות מסויימת עשויה להיות טבעית לגבי זהות הקרבן... מכל מקום, מידת הגמישות בגבול התחתון אינה יכולה לבטל את הדרישה הבסיסית לפיה הסיוע לדבר עבירה היא שותפות לעבירה מסויימת, בעלת מערכת מינימאלית של נתונים קונקרטיים, כפי שהיא

עומדת להתבצע בעולם המעשה'..."

הנה כי כן, אפשר שהמודעות הנדרשת מן המסייע תתייחס למסגרת הכללית של מעשה העבירה ואין חובה כי תתייחס לכל פרט ופרט מפרטיו.

אני סבור כי המעשים המיוחסים למשיב 3 כמסייע, אופיים וטיבם כמו גם זמנם ומיקומם בשרשרת המהלכים להוצאת תכנית החיסול לפועל, וכן דבריו של המשיב 3 לסוכן בשנת 2013, מבססים תשתית ראייתית לכאורית לכך כי מודעותו של המשיב 3 למעשה העבירה, אותו שירת ואשר לו תרם במעשיו, הייתה גבוהה, ואין בה כל חולשה.

פעולות המשיב 3 כמסייע, אף אם היו חיצוניות לביצוע העיקרי ואף אם לא היה בהן ליתן למשיב 3 שליטה מהותית על הביצוע, מלמדות על מודעותו לתכלית הפעולות שביצע ולתכנית הרצח בה היה שותף. המשיב 3 לא רק הסיע את עד המדינה ואת המשיב 2, אלא היה אחראי על הבאת כלי הנשק ועל הסלקתם במקום מסתור וכן נוכח יחד עם השניים בעת שאלה הצטיידו בציד בלתי שגרתי ונסעו למקום המסתור, עליו הצביע הוא בפניהם, על מנת ליטול את כלי הנשק. בשלב זה, מסרו השניים את מכשירי הטלפון הניידים שלהם לידי המשיב 3 והוא נסע עימם לכיוון ירושלים.

המשיב 3 בחר לשתוק בחקירתו. שתיקה זו אמנם אינה מהווה ראיה עצמאית להפללה אולם כשהיא מצטרפת לראיות הקיימות יש בה לחזקן ובמיוחד בנקודת המחלוקת הנוגעת למודעותו של המשיב 3 כמסייע לעבירה של ניסיון לרצח.

איני מקבל את טענות הסניגור בעניין העדר ראיות לכאורה למודעות המשיב 3 כמסייע לעבירה של ניסיון הרצח ולעבירה של נשיאת נשק שלא כדין. אף אם קיימות ראיות לכך שהמשיב 3 לא היה שותף לסוד העניינים ביחס לרצח של אחר, אין בכך להפחית מעוצמתן של הראיות הקיימות לכאורה בדבר מודעותו לתכנית הרצח נשוא כתב האישום.

לא ברור היסוד לטענת הסניגור כי עדות עד המדינה מיום 21.6.16 היא מפי השמועה באשר מעיד הוא על אירועים בהם נוכח בעצמו. אף איני מוצא ממש בטענה כי הודעת הסוכן על דברים שאמר המשיב 3 אינם משקפים את השיחה כפי שהוקלטה מקום בו אף לשיטת הסניגור מדובר בקטעי שיחה שאינם נשמעים בהקלטה. ויודגש בשלב זה של הדיון בראיות לצורך הליך המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות ומשקל ומקום בו לא נמצאו סתירות או פגמים בולטים על פני התשתית הראייתית הלכאורית, אין מקום להניח כי קיימים כאלה.

ומכאן אפנה להערתי לעיל, באשר לראייה הכוללת של התשתית הראייתית להבדיל מראיה חלקית של פרט זה או אחר בנבדל מהאחרים אשר הגדרתה כשיטת "הסלאמי". ככל שאנו בוחנים תשתית ראייתית, חובה עלינו לבחון ולראות את המכלול. כל בחינה פרטנית המבדילה פרט מהמכלול יש בה לעיתים קרובות כדי לסלף התמונה. העולה מתוך חומר הראיות בתיק זה, כפי שבחנתי לעיל, הוא שהמשיב 3 היה חלק ממערך עברייני, אם כי לא היה חלק עיקרי, אלא אחד מתוך מערך כולל של ההתארגנות העבריינית.

התמונה העולה מתוך עדותו של עד המדינה והראיות המסייעות היא שהמשיב 3 היה בבחינת יד ימינו של משיב 2 ומשום כך, נטל חלק רב משמעות בתכנית העבריינית להוציא לפועל מעשה רצח. אין לראות את פועלו של משיב 3 שולי או חסר ערך. על פי התשתית הראייתית הכוללת הוא חלק בלתי נפרד מהמערך העברייני. העולה מתוך הראיות הוא שחבורה עבריינית קשרה קשר לבצע מעשי רצח. המשיב 3 היה חלק מן החבורה וגם אם תפקידו לא היה "לחיצה על ההדק" הרי שהיה במעשיו על פי הראיות לכאורה סיוע רב משמעות ב"לחיצה על ההדק".

אשר על כן, אני קובע כי קיימות ראיות המבססות תשתית ראייתית לכאורית מוצקה דיה בהתחשב ברף ההוכחה הדרוש בהליך המעצר.

כמו כן אני קובע כי נוכח טיב המעשים המיוחסים למשיב 3 בנסיבות המתוארות בכתב האישום מתקיימת אף עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. עבירות רצח במיוחד עת אלה מבוצעות או מתוכננות על ידי התארגנות קבוצה עבריינית, בתכנון מדוקדק, באמצעים, בתכנון הסלקת האמצעים לביצוע הרצח, חלקו של המשיב בכך, בהיותו המוציא ומביא לפעילות הקבוצה העבריינית, כל אלה מבססים רף מסוכנות גבוה ביותר.

אשר על כן, לאחר בחנתי בכובד רוב את השאלה האם במקרה זה יש מקום לבחון שחרור המשיב 3 לחלופת מעצר, באתי לכלל מסקנה כי נוכח רף המסוכנות של המשיב 3, משום מהות העבירות המיוחסות לו וחלקו בביצוען, הרי שאין מקום לשקול חלופת מעצר.

אשר על כן, אני מורה על מעצר המשיב 3 עד תום הליכים.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ח, 22 מאי 2018, בהעדר הצדדים.